

stræffeligt under Overveielse; lad os saa hel-
lere vente med Søløven, Registreringsloven
og andre Love til næste Aar. Da vil man blandt
andet have et nyt Moment, som vil kunne
have Interesse, idet saa antagelig den norske
Søløv vil være vedtaget, og man vil da
kunne se, hvorledes Norge har stillet sig netop
til det samme Spørgsmaal. Sverige er jo
gaaet ind paa Bestemmelsen om urent Cer-
tifikat, men hvorfor? fordi Sverige har haft
en saadan Bestemmelse siden 1864, tror jeg;
der havde man altsaa denne Bestemmelse,
inden den nye Lov blev vedtaget. Men Norge
har den samme Regel paa dette Punkt, som
vi have nu for Njeblikket, og jeg tvivler me-
get om, at Norge, naar det nye Forslag kom-
mer til Behandling der nu i Foraaret, vil
være saa letfindig som Sverige og gaa hen
og udsætte sin Flaade; for Norge har jo
nemlig Handelsflaaden langt større Betydning
end den svenske, har for Sverige. Det vil
derfor være interessant at se, hvorledes Norge
vil stille sig; jeg tror, at Norge vil vælge
rent Flag, saa at dets Skibe kunne blive
søgte Fragtbærere i Krigstid, og saa bør vi
sandelig ogsaa følge Norge hellere end Sve-
rige i dette Punkt.

Justitsministeren (Mellermann):

Efter den ærede Ordførers udførlige Udtalelse, og da Sagen jo staar saaledes, at her er Spørgsmaalet om enten at forkaste Søløvforslaget og saaledes tilintetgøre Frugten af alt det Arbejde, som i denne Samling har været anvendt derpaa, eller ogsaa vedtage det, anser jeg det ikke for nødvendigt at udtale mig udførligt; men der er dog enkelte Punkter af det, som her er fremkommet, der foranledige mig til nogle Bemærkninger.

Først og fremmest med Hensyn til hvad jeg skulde have udtalt i det andet Ting, og hvorledes jeg der skulde have opfattet Sagen, da forekommer det mig, at der ikke kan være nogen Misforstaaelse af den Betragtning, jeg der gjorde gældende, nemlig, at dersom man ikke betragter det som havende nogen Betydning at staffe fremmed Kapital ind i danske Skibe, er der selvfølgelig ingen Grund til at gaa med til en saadan Regel som den, der her foreslaas; men naar man er af den modsatte Mening, antog jeg ikke saaledes udtalte jeg mig — at der kunde

være nogen Betænelighed ved at vedtage Bestemmelsen, som den her lyder. Derfor, dersom man vil give det Udseende af, at jeg i det andet Ting skulde have stillet mig tvivlraadig over for Spørgsmaalet, om man kan gaa til en saadan Bestemmelse uden Betænelighed, er det ikke rigtig; jeg har ikke udtalt mig i den Retning.

Hvad nu det Spørgsmaal angaar, om der er nogen Interesse i at staffe udenlandsk Kapital anbragt i danske Skibe, da er det jo et Spørgsmaal, der væsentlig maa afgøres af Forsamlingerne, der jo tælle Mænd i deres Midte, som leve i det praktiske Liv og komme i allehaande Berøring med Befolkningen, hvorfra de hente deres Erfaringer om, hvad der er Trang til, og naar det da har vist sig, at et temmelig betydeligt Flertal i det andet Ting virkelig har ment, at der var en saadan Interesse, er det dog allerede et Bevis, som man ikke saadan uden videre kan kaste bort. Jeg tror, at Forholdene kunde være noget forstellige i og uden for København. Det er muligt, at der her i København hos den københavnske Handelsstand ikke er den Forestilling, at der kan faas eller er noget videre ønskeligt ved at faa fremmed Kapital i danske Skibe, men jeg tror, at Sagen i den Henseende staar anderledes paa forskellige Steder i Provinserne, og det tror jeg derfor ogsaa er Skilden til, at saa mange Rigsdagsmænd have ment, at burde gaa den Vej, som de ere gaaede.

Naar man nu spørger om Maaden, hvorpaa fremmed Kapital skal anbringes i danske Skibe, nytter det virkelig meget lidt, at den sidste ærede Taler staar og ved mangfoldige Grunde vil bevise, at den fornuftige Maade er at bruge Aktieselskabsformen, og at det er den, alle staa sig bedst ved. Det kan ikke nytte noget i den Retning at opstille aprioriske Ræsonnementer, thi Resultatet bliver dog, at enhver gør, som det konvenerer ham. Og det er for øvrigt ogsaa den sande Sammenhæng, at man kan ikke sige, at den ene eller den anden af de to Former har Fortrinet, det beror altsammen paa Omstændighederne. Der kan være Forhold, hvorunder det er umuligt at danne Aktieselskaber, men hvorunder det er muligt at danne Partrederier, thi naar et Aktieselskab skal dannes, og det skal være nogenlunde solidt, vil der kræves et meget betyde-